

РЕШЕНИЕ

№ 3363

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 21.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1600** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М. Н. П. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ No 10/06/1/0/01668/2/01/04/01 от 01.11.2018 г., издаден от директора ОД на ДФ „Земеделие“. Жалбоподателят моли АУПДВ да бъде отменен. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът – директорът ОД на ДФ „Земеделие“, Б., чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

По фактите.

М. П. е подала заявление за подпомагане, във връзка с което е издадена Заповед от 02.02.2016 г. (л. 80) за одобрение на финансирането и е сключен Договор No 10/06/1/0/01668/04.02.2016 г. (л. 82) за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., съфинансирана от ЕЗФРСР.

С Уведомително писмо за одобрение No 10/06/1/0/01668/2/01/03/01/11.05.2016 г. (л. 122) от ДФЗ-РА жалбоподателката е уведомена, че във връзка с подадена от нея заявка е извършено плащане в размер на 24 447,50 лв.

С Уведомително писмо No 1099/29.03.2018 г. (л.124), издадено от директора на ОД

ДФЗ, [населено място], във връзка с подадена заявка за второ плащане, съгл. Приложение 7 към чл. 34, ал. 1 от Наредба No 14 от 28.05.2015 г. по договор за финансово подпомагане по 6.3 от ПРСР 2014 - 2020 г., на М. Н. П. е отказано да бъдат одобрени подадените от нея на 28.03.2018 г. документи, тъй като същите не са представени в предвидения за това ред и срок. Същото е връчено на жалбоподателката на 02.05.2018 г. (л. 126), като от нейна страна е подадена молба от 08.05.2018 г. (л. 127), с която оспорва констатациите, обективирани в писмото и заявява, че поддържа молбата си за възстановяване на срока по второто заявление за плащане, като в допълнение излага аргументи, че не е налице виновно неизпълнение на договора, тъй като забавеното подаване на заявлението е в резултат на обективна невъзможност.

На 15.06.2018г. на жалбоподателката е връчено писмо с изх. No 01-013-6500/230/26.04.2018 г. на директора на ОД ДФЗ, [населено място] (л. 12), с което на основание чл. 73, ал. 2 ЗУСЕСИФ е уведомена, че ДФЗ открива производство по налагане на финансови корекции. В същото е посочено, че следва да бъдат представени надлежни писмени доказателства, удостоверяващи наличие на особени непредвидени обстоятелства, довели до обективна невъзможност за подаване на заявка за плащане в договорно и нормативно определения срок. С писмото М. П. е уведомена, че в случай, че не се представят надлежни доказателства в дадения и срок, ДФЗ-РА ще счита, че не е изпълнено задължението за подаване на заявка за плащане в договорения срок и ще прекрати едностранно договор No 10/06/1/0/011668 от 04.02.2016 г. за предоставяне на финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. на основание чл. 24, ал.2, т. 4 от същия, като наложи финансова корекция в размер на 100 % от одобрената финансова помощ по договора. Посочено е, че в този случай жалбоподателката дължи сума в размер на 24 447,50 лв., представляваща получено първо плащане по договора.

Срещу това писмо от страна на М. П. е подадено възражение на 29.06.2018 г. (л.18), в което твърди, че заявлението е подадено лично от нея, по пощата, а закъснението се дължи на особени непредвидени и непреодолими обстоятелства, а именно неочаквано възникнало заболяване. Към възражението е приложила болнични листа и заявка за плащане, ведно с приложения към нея (л. 20 и сл.).

На 01.11.2018 г. от директора ОД на ДФ „Земеделие“, [населено място] е издаден процесният АУПДВ No 10/06/1/0/01668/2/01/04/01. Същият е издаден на основание чл. 27, ал. 3 и 4 от ЗПЗП, Заповед No 03-РД/286 от 01.02.2017г. на изп. директор на ДФЗ и чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 от ДОПК. В същия са изложени мотиви, че в резултат на проверка за спазване на срока за подаване на заявка за второ плащане по Договор No 10/06/1/0/01668 от 04.02.2016 г. е установено, че са нарушени разпоредбите на чл.3 ал. 3 от Договор No 10/06/1/0/01668 от 04.02.2016 г. с ДФ и чл. 34, ал.1 и ал. 4 от Наредба No 14 от 28.05.2015 г. за прилагане на подмярка 6.1 “Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. Посочено е, че до 10.03.2018 г., когато бил и крайният срок за изпълнение на одобрения проект, съгласно чл. 6, ал. 1 от Договора от страна на М. Н. П. не е била подадена заявката за второ плащане. С оглед на това е налице неизпълнение както на нормативното

задължение, посочено в чл. 34, ал.1 и ал. 4 от Наредба No 14 от 28.05.2015 г., така и на чл.3 ал. 3 от Договор No 10/06/1/0/01668 от 04.02.2016 г. с ДФЗ. В АУПДВ са изложени и допълнителни аргументи, а именно че заявката е попълнена некоректно и приложените други документи към възражението по Приложение No7 от Наредба No14/28.05.2015г. са непълни и некомплектвани. В резултат на изложеното в акта на основание чл. 38, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 45, т. 6, във връзка с чл. 34, ал.1 и ал. 4 от Наредба No 14/28.05.2015г., респективно чл.9, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 3, ал. 3 и чл.24, ал.2, т. 4 от Договор No 10/06/1/0/01668 от 04.02.2016 г. с ДФЗ одобрената финансовата помощ по Договор No 10/06/1/0/01668 от 04.02.2016 г. е отказана изцяло и договорът е прекратен. На М. П. е определено и задължение в размер 24 447,50 лева, представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване първо плащане по Договор No. 10/06/1/0/01668 от 04.02.2016 г, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 11.03.2018 г., дължима на основание чл. 17 ал. 1 от Договора, съответно чл. 38 ал. 1 от Наредба No 14 от 28.05.2015 г. АУПДВ е връчен лично на жалбоподателката на 05.11.2018 г.

По делото, като доказателства са приети административната преписка и допълнително представените документи от страните.

С решение №2476 от 09.04.2019г. По адм.д. №12091/2018г. На АССГ е отменен оспорения в настоящото поризводство акт. По пътя на касационното обжалване с Решение №1722 от 03.02.2020г. На ВАС Е отменено процесното решение и върнато за ново разглеждане.

При новото разглеждане на делото не са представени и приети нови доказателства.

Правни изводи.

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, адресат на акта, на която са засегнати права и законни интереси и за която актът е неблагоприятен, поради което е налице правен интерес от оспорването му.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

При извършената на основание чл. 168, ал. 1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения административен акт съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 20а, ал. 2 от ЗПЗП, изпълнителният директор на РА организира и ръководи дейността на Разплащателната агенция и представлява същата, а съобразно чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП в приложимата ѝ редакция (обн. ДВ, бр. 12 от 2015 г., доп. бр. 2 от 2018 г.) изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и по подадени заявки и искания за плащане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. В изпълнение на тези си правомощия, с представената по делото негова Заповед No 03-РД/286 от 01.02.2017 г. изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал на директорите на областните дирекции на фонда правомощия да издават решения за налагане на финансови корекции и актове за установяване на публични държавни вземания по чл. 166, ал. 2 от ДОПК, вкл. по отношение на ползватели на

финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ по ПСРС 2014 - 2020, да започват, провеждат, спират и прекратяват съответните за това производства, както и да преразглеждат издадените актове, ако са налице условията по чл. 91, ал. 1 от АПК. Съобразно горното и вида на оспорения акт, същият се явява издаден от лице, действащо при надлежно упражняване на делегираните му правомощия, в рамките на неговата материална и териториална компетентност.

Оспореният АУПДВ е издаден в писмена форма, съгласно изискването на чл. 59, ал. 2 от АПК и съдържа посочване на фактическите и правни основания за издаването му. Действителното наличие на сочените от Директора на ОД на ДФ „Земеделие“, факти и направените въз основа на тях правни изводи са предмет на преценка при проверката за материалната законосъобразност на акта.

Относно приложимия ред на разглеждане на производството е налице Решение №1722 от 03.02.2020г. На ВАС, в което е прието, че съгласно пар. 12, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗПЗП, обн. ДВ, бр. 2 от 2018 г. започналите производства по издадените до датата на влизането в сила на този закон наредби по прилагането на мерките от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. и на мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. се довършват по досегашния ред до изтичане на периода на мониторинг. От данните по делото се установява, подаденото от М. П. заявление № 10/06/1/0/01668/2/01 с приложен към него бизнес план за подпомагане по подмярката 6.1. „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 г. – 2020 г. по реда на Наредба № 14 от 28.05.2015 г. е одобрено със заповед № 03-100-РД/12 от 02.02.2016 г. на директора на ОД на ДФ „Земеделие“. Договорът за отпускане на финансовата помощ е сключен на 04.02.2016 г. Със заявление подадено по пощата от 28.03.2018 г. П. е поискала второ плащане в изпълнение на така сключения договор. След извършени проверки във връзка с спазване на срока за подаване на заявление за второто плащане административният орган е установил, че са нарушени разпоредбите на чл.3 ал. 3 от договора и чл. 34, ал.1 и ал. 4 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., в резултат на което е издаден оспореният АУПДВ.

Изложените факти сочат, че случаят изцяло попада в приложното поле на изключенията по пар. 12 ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗПЗП, обн. ДВ, бр. 2 от 2018 г. и чл. 9б, т. 2 ЗПЗП, съответно ЗУСЕСИФ, към който той препраща, не намират приложение в случая. Това е така, защото значение за прилагането на този параграф е не датата на започване на производството по издаването на АУПДВ, а датата на издаването на наредбата, по реда на която се провежда кандидатстването и отпускането на помощта. В случая Наредба № 14 от 28.05.2015г. е издадена преди влизането в сила на ЗИД ЗПЗП /ДВ, бр. 2/2018 г./, а производството по тази наредба относно договора на М. П. е започнало преди 02.02.2016 г. и не е приключило поради изтичане периода на мониторинг /изтичането на срока, в който съответният бенефициент е длъжен да спазва договора за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ – 5 години от датата на сключването му на 04.02.2016 г./. Този извод се подкрепя и от мотивите на законопроекта (754-01-79/15.11.2017), според които „доколкото програмния период е в напреднал стадий на осъществяване и част от мерките са стартирали, се предвижда започналите и недовършени до влизането в сила на този закон административни производства по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. и

по Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. по чл. 96, ал. 1, т. 2, да се довършват по досегашния ред. От изложеното следва, че пар. 12, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗПЗП не визира само и единствено производствата по издаване на административни актове за установяване на публични вземания, които да са започнали до влизане в сила на закона.

В случая следва да бъде съобразен § 4, ал. 3 ДР ЗУСЕСИФ /ДВ бр. 58/2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г./, според който предоставянето на безвъзмездна финансова помощ, както и плащанията, верифицирането или сертифицирането на разходите по програмата по ал. 1 се извършват при условията и по реда на този закон, доколкото друго не е предвидено в Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета (ОВ, L 347/487 от 20 декември 2013 г.) и Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ, L 347/549 от 20 декември 2013 г.), в Закона за подпомагане на земеделските производители или в акт по неговото прилагане. Следователно, ЗУСЕСИФ се явява приложим, стига да не е предвиден друг специален ред по смисъла на лимитивно посочените в текста регламенти, ЗПЗП и наредбите по прилагането му. Нарушението във връзка, с което ДФ „Земеделие“ търси възстановяване на платеното първо плащане по договора, е неспазване на чл. 3 ал. 3 от Договор № 10/06/1/0/01668 от 04.02.2016 г. с ДФЗ и чл. 34, ал. 1 и ал. 4 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. за прилагане на подмярка 6.1 "Стартова помощ за млади земеделски стопани" от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., за подаване на заявление за второ плащане в предвидения срок. То не попада в основанията за извършване на финансова корекция, регламентирани в чл. 70 ЗУСЕСИФ, тъй като се касае за неизпълнение на ангажименти или други задължения, свързани с условията за предоставяне на помощта или подкрепата, предвидена в секторното законодателство в областта на селското стопанство по смисъла на чл. 63, пар. 1 от Регламент № 1306/2013 г. Тъй като това неизпълнение не съставлява нередност по смисъла на чл. 70, ал. 1 ЗУСЕСИФ, то не следва да се провежда процедура по ЗУСЕСИФ и съответно да се издава решение за финансова корекция по реда на ЗУСЕСИФ, а следва да се установи публичното държавно вземане по общия ред за установяване на такъв вид вземания - по реда на ДОПК - чл. 166 и сл., както е процедирано от издателя на акта.

В същия смисъл е и нормативната уредба в чл. 30, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 4 от 30 май 2018 г. за условията и реда за изплащане, намаляване или отказ за изплащане, или за оттегляне на изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители, приета на основание чл. 9а, т. 3 ЗПЗП. Според цитираните разпоредби на наредба 4/2018 г.: „За установяване дължимостта на подлежаща на възстановяване сума поради нарушение, което представлява основание за налагане на финансова корекция, посочено в чл. 70 от ЗУСЕСИФ, се издава решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 от ЗУСЕСИФ. За установяване дължимостта на подлежащата на възстановяване сума поради неспазване на критерий за допустимост, ангажимент или друго задължение на

бенефициента, извън случаите по ал. 2, изпълнителният директор на ДФЗ - РА, или лице, на което е делегирано правомощие по чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП, издава акт по чл. 166, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Относно материалната законосъобразност на акта, съдът намира следното:

В АУПДВ се твърди, че М. П. е представила заявка за второ плащане на 29 03 2018 г. ведно с приложения към нея документи, по пощата с вх. № 02 6500/135 Заявката е подадена на 28.03.2018 г., видно от Уведомително писмо с изх. № 01-013-6500/193/02.04.2018 г. на ДФ „Земеделие“, посочено че: На 28 03.2018 г., след изтичането на регламентирания срок /видно от пощенското меймо/ изпращате по пощата попълнена заявка за плащане с приложения документи към нея, ведно с болничен лист, а не в съответната регионална разплащателна агенция. ". Към Заявката за второ плащане, а и към Възражението, подадено в последствие, са били представени два броя болнични листи с номера както следва E20.80005806/06.03.18 г. за периода от 07.03.2018 г. -20.03.2018 г. и E20180005807 за периода от 22.03.2018 г. - 27.03.2018 г.

Органът е приел, че това по съществото си не представляват надлежни писмен доказателства за временната неработоспособност на жалбоподателя, тъй като същата е имала възможност да подаде заявка за второ плащане преди крайния срок, а именно на 10.03.2018 г. или да упълномощи друго лице да стори това. В ДР на Наредба № 14. пар. 1, т. 15 е посочено, че "Непреодолима сила и извънредни обстоятелства" са обстоятелства по смисъла на чл. 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г."

В чл. 2, параграф втори от Регламент 1306/2013 г. е посочено, че "За целите на финансирането, управлението и мониторинга на ОСП „непреодолима сила" и „извънредни обстоятелства" могат да бъдат признати по-специално в следните случаи: б) дългосрочна професионална нетрудоспособност на бенефициера;". Поради това следва да се приеме, че обективното състояние на М. П. попада в хипотезата на буква "б" на чл. 2, пар. 2 от Регламент 1306/2013 г., тъй като същата е била в невъзможност да представи документацията своевременно, поради необходимост от лечение. Жалбоподателката не е имала възможност да упълномощи друго лице, тъй като органът е изискал нотариално заверено изрично пълномощно, което предвид състоянието ѝ е нямало как да бъде съставено. Безспорно в Наредба № 14, в чл. 22, ал. 3 е посочено такова изискване за форма на пълномощното, но М. П. не е имала възможност да предостави такова на друго лице. В случай, че тя е била в здравословно и стабилно състояние, същата е можела и да си подаде заявката за плащане собственоръчно, но е нямала такава възможност. Поради това налагането на финансова корекция на това основание, противоречи изцяло на вложения в материалноправните норми смисъл и на целта, която правният мир преследва. Липсата на правна уредба, отнасяща се до случаи на обективна невъзможност на ползвателя да подаде заявка за второ плащане в срок поради временна неработоспособност, налагаща болничен престой, би могла да бъде преодоляна по аналогия с хипотезата по чл. 22, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата, като на ползвателя се даде възможност да докаже обективно препятстване. Но прилагането по аналогия на разпоредба, неотнoсш към самата заявка за плащане, в случай на прилагане на "санкцията" на правната норма на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Наредбата, която разпоредбата визира единствено заявката за плащане и придружаващите я документи и тяхното неподаване в срок, но не и лично, не кореспондира със съдържанието на закона и с

неговата цел. Не кореспондира и с правилата за тълкуване на нормативните актове, регламентирани в чл. 46, ал. 1 и ал. 3 от Закона за нормативните актове. Прилагането на разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 2 от Наредбата в производство, в което се реализират негативните последици, "санкцията", на нормата на чл. 38, ал. 1 от Наредбата, не отговаря на целта на приложимия материален закон в тази област, както и по аналогия и с оглед целта на закона, противоречи на правилото на чл. 46, ал. 3 от ЗНА. Налице е отменителното основание по чл. 146, т. 5 от АПК. М. П. е разполагала със срок до 10.03.2018 г. (събота) да представи заявление за второ плащане до Органа. Тъй като денят е бил събота, то срокът изтича в първия работен ден следващ тази дата, а именно - 12.03.2018 г. В периода 07.03.2018 г. - 27.03.2018 г. включително. М. П. е била в болничен. На 28.03.2018 г. г-жа П. е подала по пощата Заявка за второ плащане и доказателства за невъзможността да подаде документите в срок, като писмото е получено в Разплащателната агенция на 29.03.2018 г. Съгласно разпоредбата на ал. 5 на чл. 38 от Наредба № 14 "Ползвателят ши упълномощено от него лице е длъжен писмено да уведоми РА за възникването на непреодолима сила и извънредни обстоятелства и да приложи достатъчно доказателства за това в срок до 15 работни дни от датата, на която е в състояние да го направи. ".Това изискване на Наредбата е изпълнено от страна на жалбоподателката, като са били представени доказателства, а така също и заявка за второ плащане.М. П. е представила няколко молби и възражение, които са в преписката по делото с приложени документи към тях, но Органът решава да издаде АУПДВ поради неспазване на срока за подаване на заявка за второ плащане. Също така, в ИАА е посочено, че жалбоподателят не е представил всички необходими документи във връзка с отправяне на заявка за второ плащане. Органът е следвало да укаже на М. П. за нередовността на отправената заявка за второ плащане и съответно да посочи липсващите документи, които следва да бъдат представени. Това следва и от чл. 35, ал. 2 от Наредбата, съгласно който „В случай на липса или нередовност на документите по ал. 1 регионалната разплащателна агенция не приема заявката за плащане и връща документите на ползвателя на помощта заедно с писмено изложение на липсите и нередовностите. А съгласно ал. 3 на същия член: „След отстраняване на пропуските по ал. 2 ползвателят на помощта има право в рамките на съответния срок по чл. 34. ал. 2 отново да подаде заявка за плащане.

В този смисъл е и разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от Наредбата, съгласно който „В случай на нередовност на документите или непълнота и неяснота на заявените данни и

посочените факти РА уведомява с мотивирано писмо ползвателя, който в срок до 10 работни дни от уведомяването може да отстрани констатираните нередовности, непълноти или неясноти, чрез представяне на допълнителни и/или нови документи, включително документи извън посочените в приложение № 7. които са свързани с извършване на подпомаганата дейност."

Също така с документ с изх. № 01-013-6500/193 от 02.04.2018 г. на ДФ „Земеделие". М. П. не е била уведомена за липсващи или неизрядни документи, а само да представи надлежни писмени доказателства, удостоверяващи наличие на особени непредвидени обстоятелства, довели до обективната невъзможност за подаване на заявка за плащане в договорно и нормативно определения срок. Посочено е, че Органът няма да обработи документите и ги връща на адреса на подателя.

С документ с изх. № 01-013-6500/230 на ДФ „Земеделие" М. П. е уведомена са

стартиране на процедура по чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, като отново не е била уведомена за липсващи или неизрядни документи, а само да представи надлежни писмени доказателства, удостоверяващи наличие на особени непредвидени обстоятелства, довели до обективната невъзможност за подаване на заявка за плащане в договорно и нормативно определения срок. Посочено е също, че „Доказателства, извън посочените в предходното изречение, няма да бъдат разглеждани.“.

М. П. е депозирала няколко молби и възражение в Държавен фонд „Земеделие“ ОД - Б., с които е отправила искане за удължаване и възстановяване на срока за подаване на заявка за второ плащане, които молби се намират по делото, приложени от административния орган. В т. см. Решение от 13.01.2020 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 8314/2019 г. на 8-мо отделение.

От друга страна М. П. е изпълнила изцяло поетите от нея задължения по сключения Договор, а именно: закупуване на земеделска земя с нотариален акт от 29.06.2016 г. с площ от 9 дка (по план 7 дка под аренда), закупуване на посадъчен материал (400 броя биологични сливи) по фактура № 224/28.10.2016 г., създаване на сливова градина, завършване на професионални курсове за Фермер (152 часа), както и за Агроекология (биологично земеделие) по опазване на компонентите на околната среда (30 часа).

Изложеното мотивира настоящия съдебен състав да отмени процесния акт, като материално незаконосъобразен и с оглед изхода на спора да присъди направените от ответинка разноси в това число и тези при първото разглеждане на делото.направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение съдът намира за неоснователно с оглед извършените до момента процесуални действия, фактическата и правна сложност на делото.

С тези мотиви, съдът

Реша

Отменя по жалба на М. Н. П. - Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ No 10/06/1/0/01668/2/01/04/01 от 01.11.2018 г., издаден от директора ОД на ДФ „Земеделие“ Б..

Осъжда Директора ОД на ДФ „Земеделие“ Б. да заплати на М. Н. П. с ЕГН [ЕГН] сумата от 2191,16 лв. разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: